

льності, так і браком коштів. Так, частка коштів від обороту, що спрямовується на фінансування науково-дослідних робіт у нашій країні, дорівнює 0,5–2 %, однак передові світові компанії витрачають на це 7–12 % свого доходу. Частка продукції галузей, які застосовують високі технології, – усього 4,6 %. Загальна кількість придбаних нових технологій за період з 2000 по 2007 роки становила 5633, при цьому на результати власних розробок за ці роки припадає 13,6 % (764 технології). Україна майже зникла з винахідницької та інноваційної карт світу. Нині частка нашої країни у світовому обсязі торгівлі наукомісткою продукцією становить лише 0,1 %. Для об'єктивної оцінки стану інноваційного розвитку України важливе значення має з'ясування її відносної позиції в межах країн ЄС за допомогою Європейського інноваційного індексу (ЄІІ). За ЄІІ Україна перебуває в останній за рівнем інновативності четвертій групі – «країни, що рухаються навздогін» – зі значенням індексу 0,23. Порівняно з іншими країнами це велике відставання.

Аналіз сучасного стану науково-технічної та інноваційної сфери в Україні й загострення проблем у цій сфері зумовлює нагальну потребу якнайшвидшого впровадження комплексу першочергових заходів, спрямованих на усунення системних недоліків у функціонуванні науково-технічного комплексу та забезпечення реалізації інноваційної моделі розвитку України. До них належать: створення цілісної національної інноваційної системи, яка забезпечує взаємодію наукових організацій, вищих навчальних закладів, інноваційних і виробничих підприємств; формування сприятливого для інновацій бізнес-середовища; розширення інституційної бази фінансового забезпечення інноваційної діяльності; вивчення світових тенденцій науково-технологічного та інноваційного розвитку й упровадження світового досвіду в Україні.

Бойправ М.
НТУ «ХПИ»

УСТОЙЧИВОСТЬ ЭКОНОМИЧЕСКОЙ СИСТЕМЫ

Устойчивость экономической системы трактуется как способность системы восстанавливать предыдущее (или близкое к нему) состояние

после некоторого возмущения, которое выражается в отклонении параметров системы от первоначального значения. Иначе устойчивость экономической системы определяется как способность системы, которая переходит от начального состояния к заданному так, что ни один из её факторов (инфляция, прирост производства, безработица и т. д.) не выходит за допустимые границы на заданной траектории изменения состояния экономической системы. То есть речь идёт о способности системы возвращаться в состояние равновесия после того, как она была выведена из него под действием внешних или внутренних факторов.

Одним из факторов определения устойчивости являются цели экономической системы разных уровней (национального, регионального, территориального и т. д.). Это не только получение максимальных прибылей, но и обеспечение комплексного развития, создание благоприятных условий труда, решение актуальных научно-технических и социальных проблем, максимальное удовлетворение материальных и духовных потребностей людей и др. Результативность деятельности экономических систем зависит также от их потенциальных возможностей (наличие материальных, трудовых и финансовых ресурсов) и умения эффективно управлять процессами, происходящими в экономике и социальной среде.

Актуальность исследования устойчивости экономических систем в Украине обусловлена тем, что в последнее время стали заметны недооценка процесса регулирования экономики и – как следствие – неадекватное потенциальным возможностям государства использования рычагов управления развитием экономики.

Бондаренко К.
НТУ «ХПИ»

ПРОБЛЕМЫ МАЛОГО ПРЕДПРИНИМАТЕЛЬСТВА В УКРАИНЕ

Способствование процветанию предпринимательства должно быть одной из главных задач экономической политики каждого государства, т. к. высокий уровень развития предпринимательского сектора экономики повышает объём поступлений в государственный и местные бюджеты;